

ning, at det for at Lægen skal kunne faa den forhøjede Betaling, ikke er nok, at han er paa en Rejse, der er længere end 2,000 Alen fra hans Bopæl, men at ogsaa det enkelte Sygested skal være mere end 2,000 Alen fra hans Bolig. — Vndringsforslaget Nr. 23 er i det væsentlige en Redaktionsændring, idet man har ment, at der i Stedet for „samtidig“ bør sættes „samme Dag“, hvorved man maaste fan undgaa en Tvivl om, hvorvidt noget virkelig kan siges at være samtidigt eller ikke. — Dernæst har man under Nr. 24 foreslaaet, at Stykke 5 skal udgaa. Stykke 5 gaar ud paa at bestemme, at Lægen i Tilfælde af visse Rejser skal være berettiget til, foruden at faa sine Diæter og sin Rejsegodtgørelse, tillige at faa et Bederlag fastsat efter Reglerne for Sygebesøg. Det forekommer imidlertid Udvalget, at dette Bederlag efter Reglerne for Sygebesøg kun bør tilstaaes i Tilfælde af Sygebesøg, men ikke forandre Forretninger, og naar man ser hen til Epidemilægernes Stilling, er der ingen Betæneligheder ved, at disse forholdsvis færre Rejser foretages paa samme Maade som deres andre Rejser uden for Sygebesøg. Vi foreslaa derfor, at Stykke 5 udgaa; saa vilde disse Tilfælde falde ind under den almindelige Regel i Stykke 6. — Vi tillade os dernæst at foreslaa en beslægtet Forandring i Stykke 7. Vi mene, at Fysici, som jo hovedsagelig kun have Ulejlighed og ingen Fordel af Epidemier, og som have smaa Lønninger og maa være længe borte fra Hjemmet, have Krav paa at stilles noget gunstigere end efter den nugældende Lov, og vi have derfor kunnet gaa ind paa Regeringsforslaget, som jo indeholder en Forandring i den nugældende Lov, dog ikke paa den Bestemmelse, at Fysicus skal have den forhøjede Betaling efter Reglerne for Sygebesøg. Vi have derimod ment at kunne tilraade, at man skaffer ham en forhøjet Betaling ved at fordoble de Dagpenge, som Regeringsforslaget fastsætter. — Til Stykke 8 har et Mindretal stillet et Vndringsforslag om, at i de der omhandlede Tilfælde skal, hvor Jærnbane benyttes, Bederlaget beregnes efter 2den Klases Jærnbanetakst, men ellers efter Hovedreglen. Det er et Spørgsmaal, paa hvilket der i Virkeligheden ikke ligger stor Vægt, men Udvalgets Flertal har dog ment

ikke at burde gaa ind paa Vndringsforslaget. Det er de Møder, der holdes i Oversundhedskommisjonen og i den overordentlige Sundhedskommisjon, hvørom der er Tale. For Amtmanden og Politimesteren vil Spørgsmaalet saa godt som ikke have Betydning, thi de ville i Reglen ikke rejse. Jeg skal saaledes for mit Vedkommende oplyse, at jeg har i mit Amt en stor Mængde Beslutninger om offentlig Behandling, men jeg har endnu ikke foretaget en eneste Rejse i den Anledning og vil næppe komme til at gøre det, idet jeg sammenfalder Oversundhedskommisjonen der, hvor jeg er, og saaledes vil ventelig ogsaa Politimesteren gøre med Hensyn til den overordentlige Sundhedskommisjon. Hvad angaar de tilforordnede Mænd, vil Spørgsmaalet ikke have nogen videre Betydning med Hensyn til de overordentlige Sundhedskommisjoner, der vedrøre et enkelt Herred. Forslaget vilde maaste endogaa føre til en lille Smule Ubillighed mod disse Mænd, naar Forholdet er det, at de til Dels skulle benytte deres egen Vogn og maa lade den staa, medens de ad Jærnbanen begive sig til det Sted, hvor Mødet holdes, og derefter vende tilbage; de saa da i Virkeligheden ikke tilstrækkeligt Bederlag for den Tid, hvori de kunde bruge deres Køretoj i Hjemmet. Det er egentlig kun med Hensyn til de tilforordnede ved Oversundhedskommisjonen, at Spørgsmaalet faar sin Betydning, og det er det, der har foranlediget Forslaget. Det kan være Tilfældet, at Amtmandsboligen ligger i en Udfant af et meget stort Amt, og at i en anden Udfant er der et tilforordnet Medlem, som saaledes faar en meget lang Vej og derved en betydelig Betaling. Men det forekommer os, at der ikke er Grund til at foretage en Forandring af Hensyn til et saadant enkelt Tilfælde. Det er desuden noget, som vil staa, naar man er bleven opmærksom derpaa, i vedkommende Amtsraads Mægt at forringe disse Udgifter ved at vælge Mænd, der bo nogenlunde i Nærheden af det Sted, hvor Amtmanden bor, og derfor forekommer det os paa Grund af dette enkelte Tilfælde mindre rigtig at fravige Princippet. Det Princip, der ligger til Grund, er meget sundt og fornuftigt, nemlig, at man overlader til vedkommende, hvorledes han vil befordre sig selv. Om